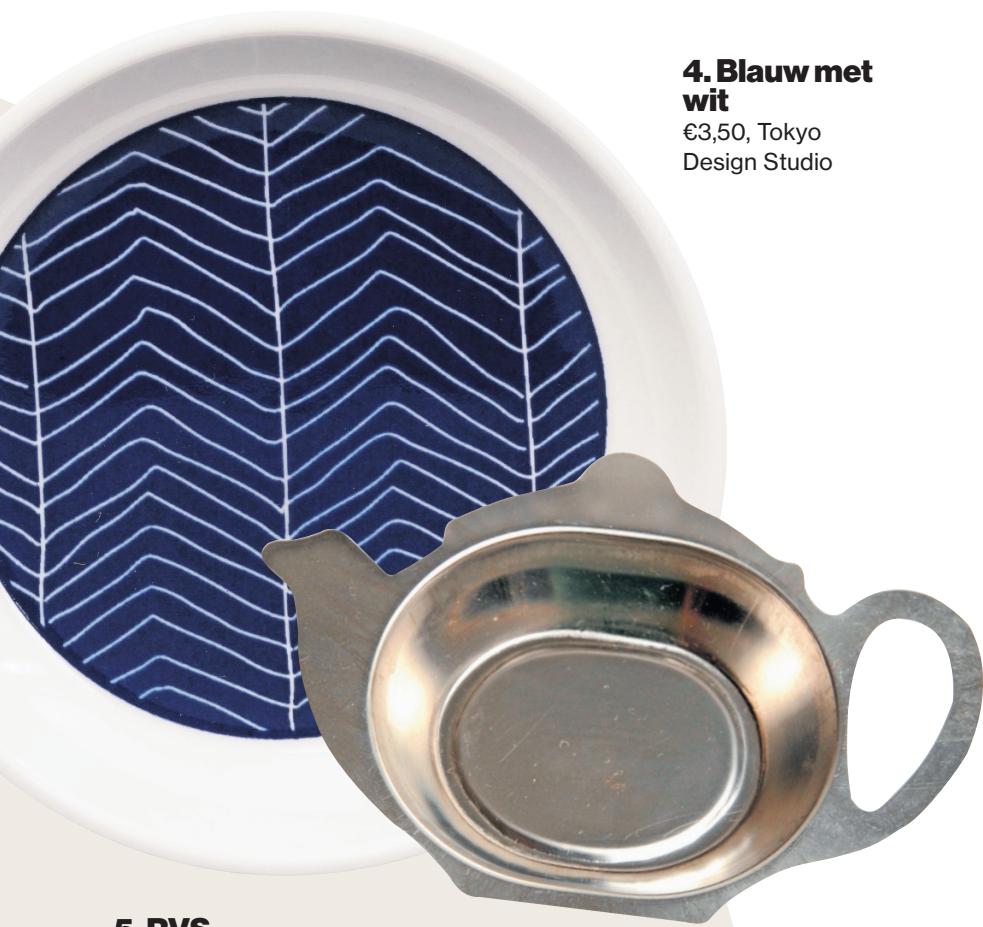

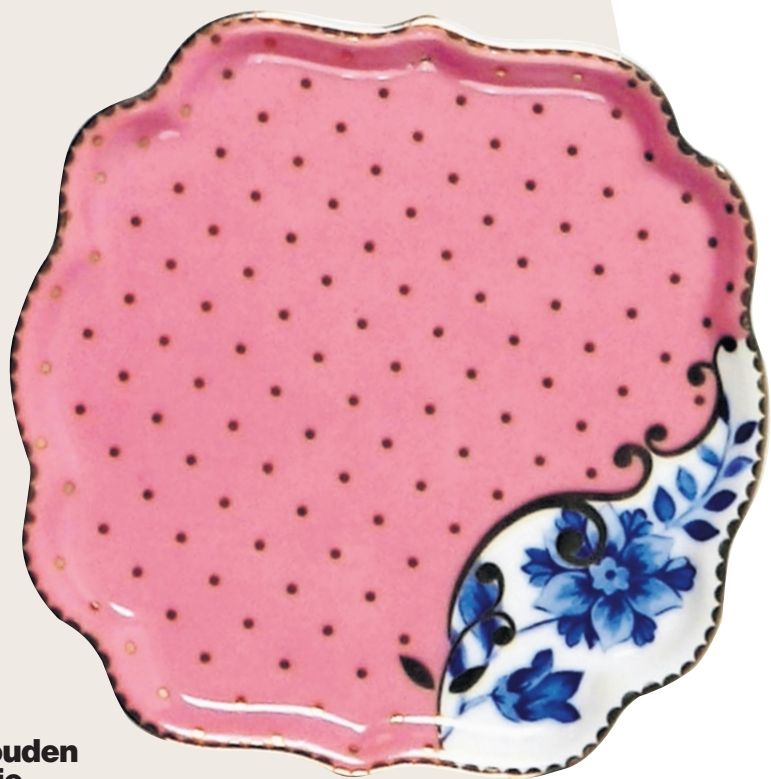

4. Blauw met wit

€3,50, Tokyo Design Studio

5. RVS

€2,50, Dille & Kamille

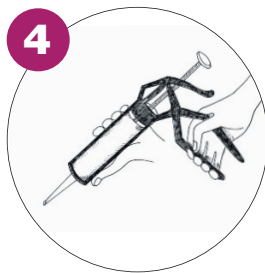
6. Gouden randje

€ 4,95, Pip Studio

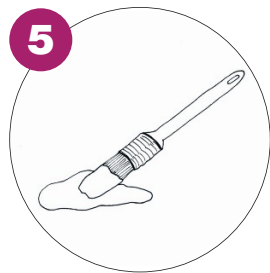
Vullen doe je in meerdere ronden

Vullen doe ik altijd in meerdere ronden. Eerst grof opvullen en dan strak afvullen. Kijk goed: is het vulmiddel bedoeld voor geïmpregneerd hout of kaal hout? Als je houtrot hebt verwijderd en dat gapende gat moet gronden, kan dat best lastig worden. En tot welke diepte vult het? Millimeters of centimeters?

Denk als een regendruppel

Kit waar nodig opnieuw met speciale kit voor buiten. De kit dicht de naden tussen hout en glas. Beeld je in dat je een regendruppel bent op zoek naar een ingang. Spijkergaatjes en naden moeten dicht zitten. Let erop dat nergens water kan blijven staan, maar overal afloopt.

Altijd een randje meeschilderen

Ik schilder altijd een randje op het raam mee, zodat de naad tussen glas en hout echt goed dicht zit en dus goed bestand is tegen vocht. Als je dat zowel binnen als buiten doet, ziet dat er heel mooi uit. Dan vraagt een voorbijganger zich af welke beroepsschilder dat geleverd heeft.

Van asbak tot zitzak

MAISON MARLOUS

FOTO SHODY CAREMAN

Kokeshi mogen blijven

Poppen komen er bij Marlous niet in. Veel te griezelig. Nou, vooruit, ze maakt een uitzondering voor Japanse poppetjes: kokeshi.

Ik heb altijd een hekel aan poppen gehad. Als kind had ik één pop, die het bij het spelen van welk rollenspel dan ook altijd moest ontgelden. Als ze al mee mocht doen. Ik was bikkelhard. Wat is de wereld toch heerlijk overzichtelijk zwart-wit als je kind bent.

Ik voel nu, jaren later, met terugwerkende kracht medelijden met die arme pop. Niet dat mijn afkeer van poppen ook maar enigszins is afgenomen, hoor. Dat dan weer niet.

Margarine

Wat het is met die poppen weet ik niet. Zijn het die ogen die dichtgaan als je ze kantelt? Het feit dat ze op mensen lijken, maar het niet echt zijn?

Openhartoperaties op tv bekijk ik zonder blikken of blozen, maar van een documentaire over een poppenverzamelaar ren ik gillend de kamer uit. Tot vermaak van mijn lief, die na al die jaren nog steeds geen touw kan vastknopen aan mijn obsessies dan wel afkeer voor/van zaken.

(Zo probeert hij ook al jaren te doorgronden waarom ik géén margarine op mijn boterham wil als ik er to-nijnsalade op doe, maar wel bij bijvoorbeeld pindakaas. Als je het niet snapt, dan bewonder je het maar, is tegenwoordig mijn credo. Hij bewondert wat af, die jongen.)

Toch heb ik jaren geleden een grote liefde ontwikkeld voor een bepaald soort pop.

Ze heten kokeshi en ze komen uit Japan. Hun houten gedraaide lijf bestaat uit een eenvoudige cilinder zonder ledematen, een groot en rond hoofd, waarop met een paar simpele lijnen het gezicht is getekend.

De meisjes hebben soms een hipsterknotje of een boblijn, als hun haar er niet gewoon opgeschilderd is.

Kokeshi die sereen kijken, kunnen direct rekenen op mijn liefde

Vintage exemplaren hebben vaak een blankhouten lijf, al dan niet opgesierd met een paar bloemen. Moderne kokeshi zijn veel overvloediger gedecoreerd, bijvoorbeeld met fraaie kimono's of rijkgekleurde patronen.

Het vervaardigen van de poppen is nog steeds een ambacht dat in Japan van vader op zoon wordt doorgegeven.

Ik nam een paar kokeshi

mee van vakanties in Amerika, waar ze ooit zijn geïntroduceerd door Japanse migranten.

Ik kreeg er ook een aantal van vriendinnen die ze (o wonder!) bij Nederlandse kringloopwinkels vonden. (Dat is mij nog nooit overkomen.)

Zachtmoedig

Kokeshi die sereen en zachtmoedig kijken kunnen direct rekenen op mijn onvoorwaardelijke liefde.

Er wordt gezegd dat kokeshi al sinds 1600 als souvenir verkocht werden aan rijke bezoekers van de hete bronnen (onsens) in de Tōhoku regio in Japan.

Bij thuiskomst werden die poppen als speelgoed aan de kinderen doorgegeven, wat de kans op een goede oogst zou vergroten.

De algemeen heersende opvatting was namelijk dat een onschuldig kind spelend met een pop een positieve indruk op de goden maakte en hen op die manier gunstig stemde.

Het is om die reden maar goed dat ik geen boerin ben geworden, want met mijn afkeer van poppen was de oogst gedoemd om jaar na jaar te mislukken.

AAN DE SLAG

'God zit in de details', sprak architect Mies van der Rohe (1886-1969) ooit. Ik zeg het maar even.

■ Eén souvenir of opvallend object komt beter tot zijn recht in z'n eentje dan op een volle plank.

■ Bijzondere, dierbare

accessoires maken je interieur persoonlijk en interessant.

■ Andere culturen kunnen een grote bron van inspiratie zijn. Bezoek daarom eens een toko of Turkse supermarkt voor andersdan-andere objecten of gebruiksartikelen die je nergens anders vindt.